

Dispozici bytu Dana zásadním způsobem změnila. Kromě obvodových zdí zde zůstala na místě jen jedna stěna a i u té přesunula dveře. Výsledkem je otevřený, vzdušný loft, který do Holešovic svým celkovým pojetím dobře zapadá

STREET ART NA DRUHÉ STRANĚ ZDI

Pokud byste Danu Wedenig potkali v kanceláři švýcarské banky, pro kterou pracuje již řadu let, asi by vás překvapilo, že se při hledání bytu v Praze rozhodla pro industriální Holešovice. Ještě větším překvapením by mohly být stěny její ložnice bohatě zdobené graffiti nebo výtvarně pojaté fotografie, kterých je sama autorkou, rozvěšené po charizmatickém interiéru.

▲ Kuchyň realizovala firma Hanák Veletržní, která se plně přizpůsobila specifickým nárokům majitelky i designérky a reagovala velmi flexibilně také při dodatečných a původně neplánovaných úpravách

▲ Autorkou fotografií rozvěšených po stěnách je Dana Wedenig

KDO TU ŽIJE

Dana Wedenig

Narodila se v Praze, vystudovala obor statistika na VŠE. Už při škole a krátce po ní pracovala jako průvodkyně a tlumočnice, poté žila 10 let ve Vídni a pracovala v pojišťovnictví a bance. Od roku 1998 žije v Curychu a pracuje v bance. Má dvě dospělé děti, které se narodily v Rakousku, ale protože chtěly poznat Prahu, po maturitě v Curychu nastoupily na pražskou UNYP. „Praha se jim moc líbí, a i když se oba chtějí vrátit do Curychu, žít zde považují za skvělou zkušenost. Syn se v Praze naučil pít pivo, které dřív neměl rád. Dcera je zatím v Praze krátce, ta na tom teprve pracuje...“

www.danawedenigphotography.com

Do Prahy jezdím několikrát do roka a doufám, že v budoucnu budu moci v Praze trávit ještě více času. Proč Holešovice? Mám ráda staré industriální čtvrti. Samozřejmě se mi moc líbí Staré Město nebo Malá Strana, ale sama chci bydlet ve čtvrti, kde vznikají zajímavé projekty ze starých fabrik, skladů, loděnic... Je to stejné jako v jiných městech. V New Yorku mám nejradši Brooklyn nebo část Manhattanu kolem High Line, v Londýně East End, v Curychu Züri West. Fandím tomu, když se ze staré tovární haly stane galerie moderního umění, kde mohou vystavovat mladí lidé, nebo když v těchto prostorách vznikají obchody s designem. Právě tímto směrem se Holešovice rozvíjejí. Například přímo v tržnici sídlí také divadlo, kolem La Fabriky jsou showroomy firem Konsepti, Artemide a Lasvit, podobně v okolí Holešovického pivovaru. Loftové byty mě baví, protože působí nádherně vzdušně a často jsou jejich součástí velké terasy nebo dokonce přístupy na střechu.

Spoluautorkou interiéru je Dorotea Vejmelková. Proč jste oslovila právě ji?

Jsem moc ráda, že jsem Doru poznala. Ještě předtím jsem oslovila jednoho architekta, ale ten znal pouze elegantní minimalistické zařízení z velmi drahých materiálů, což vůbec není můj styl. S Dorou jsme si hned padly do oka. Okamžitě jsme si rozuměly, nemusela jsem nijak dlouho vysvětlovat, jakého ducha má ten byt mít. Bylo nám hned jasné, že do loftu patří rustikální dřevo, betonová stěrka, cihly a kov. Dora navíc Holešovice také velmi dobře zná, vyučuje kousek ode mě.

Původem jste Češka, žijete však v Curychu. Co vás tam přivedlo?

Než jsem přišla v roce 1998 do Curychu, žila jsem ve Vídni a pracovala pro švýcarskou banku. Centrála v Londýně se rozhodla vídeňskou kancelář zavírat a já jsem byla přeložena do Curychu.

Jak často jste v Praze a proč jste si jako své zdejší zázemí vybrala právě tento byt a zrovna v Holešovicích?

Do loftu rozhodně patří materiály syrové svým povrchem, strukturou i vzhledem, jako je rustikální dřevo, cihly, kov nebo betonová stěrka. Skleněná svítidla jsou od sousedů, Dana je vybrala v holešovickém showroomu výrobce Lasvit

▲ Nejvýraznějším prvkem interiéru jsou graffiti, které zde vytvořil Lukáš Kladívko, kamarád designérky Dory Vejmelkové

Byly před zařízením interiéru nutné nějaké stavební práce nebo úpravy dispozice?

Dispozici bytu jsem změnila zásadním způsobem, myslím, že kromě obvodových zdí zůstala na místě jen jedna stěna a i u té jsem změnila polohu dveří. Původní půdorys by vyhovoval spíše rodině s dětmi, ale skutečnému loftovému bydlení by neodpovídal.

Do jaké míry jste sama zasahovala do konečné podoby interiéru? Jak vaše spolupráce probíhala?

Měla jsem spoustu nápadů, se kterými jsem chodila za Dorou, a ta je následně usměrňovala – někde doladila barvy a rozměry, jinde materiál... Ale třeba kuchyň vymyslela celou úplně jinak, za což jsem nakonec moc vděčná, protože tam bych bývala udělala chybu. Také pro mě bylo velmi důležité, že Dora má spoustu kontaktů na firmy, které má vyzkoušené. Ani jednou nebylo nutné nic reklamovat. Já bych hledala firmy po internetu, bez zkušenosti.

Někdy pomohla i náhoda, například v kuchyni udělali stavebníci chybu s vyměřením dvou rour, takže přemýšleli o sádrovém obložení, aby to ně-

jak napravili. Já byla zrovna na dovolené v New Yorku, kde to je samý komín, konstrukce, železné schody a všude roury. Takže mi bylo hned jasné, jak ty roury budeme řešit... Přiznáme je a necháme odkryté, jen vybereme nějaké z pěkného kovu a bude to nádherná ozdoba! Takže mám v kuchyni dvě roury. Dora mi to okamžitě schválila a doladila, a dokonce i ve Studiu Hanák Veletržní, odkud mám celou kuchyň, měli z těchto netradičních prvků radost a právě také díky jejich flexibilitě a vstřícnosti je výsledek tak pěkný.

Interiér bohatě zdobí barevné fotografie a graffiti. Kdo je autorem těchto děl?

Do loftu graffiti patří. Původně jsem měla v plánu si do hlavního obytného prostoru nechat nastříkat nějakou holčičku od Banksyho. Dora mě však seznámila se svým kamarádem, výtvarníkem Lukášem Kladívkem, který mi nabídl svůj vlastní autorský a dosud nepoužitý obraz holčičky. Lukáš pro mě vytvořil také graffiti v ložnici, kde měla být původně imitace staré pražské zdi, ale protože jsem nechtěla příliš zasahovat do umělcova díla a navíc jsem nebyla v Praze, Lukáš to pojal

DOROTEA VEJMEJKOVÁ
designérka

Vystudovala magisterský stupeň na Universiteit Maastricht, obor arts and sciences. V roce 2006 založila spolu se sestrou Barbarou Venter první českou soukromou školu interiérového designu – Designškolu. Pracuje zejména na rezidenčních projektech, ale raduje se za každý veřejný prostor.

KONTAKT: www.designskola.com, www.designpitch.cz

◀ Vstupní prostor bytu zdobí drobné kmeny mladých březek sloužící jako věšák

▼ Výplně skříní vyrobených na míru firmou Indeco tvoří zvětšené motivy fotografií majitelky bytu

po svém. A vzhledem k tomu, že je graffiti umělec, vznikla tak výrazně posprejovaná stěna. Když jsem dostala MMS s fotkou ložnice, byla jsem zprvu dost zaražená, ale pak jsem si řekla, že se to musí vyzkoušet jako celek i s nábytkem. Nakoupila jsem nějaký nábytek a doplňky a výsledkem je styl, který by se dal nazvat rock-baroque, který se mi nakonec moc líbí, i když uznávám, že to není nic pro konzervativní lidi. Dora mi od začátku dodávala odvalu, že to dobře dopadne, moc chválila i postříkané topení. Lituje, že jí manžel doma nic takového nepovolí. A fotky, ty jsou moje. Ráda dělám bloky barevných (nebo černobílých) fotek na jedno téma. V bytě visí moje série „Indické zdi“, ale mám i jiné, například metalové desky „Corrosion“, kolekce různých povrchů vod a další. Z těch fotek dělám vizuální série do interiéru. Ty dávám buď na hliníkové desky, do akrylového skla nebo do rámu. Pro mě je důležité, aby série fotek zapadaly do interiéru, jeho stylu, barev a atmosféry. Zatím nemám na focení a realizaci dost času, ale za pár let se mu chci věnovat naplno. V pár bytech už moje fotky visí a všichni se shodují na tom, že navozují dobrou atmosféru.

NÁVŠTĚVA

Kombinace klasického obkladu s mozaikou ze stejné kolekce působí hravě. Zbytek stěn je ošetřen odolnou stěrkou ve tmavém odstínu, který koupelnu zútulňuje. Dlažba pak prozrazuje, že jsme v loftu – připomíná zrezivělé pláty plechu

▲ Terasu si Dana velmi užívá nejen během slunečných dní, ale také po večerech, kdy má odtud krásný výhled na rozsvícenou Prahu. Autorem řešení je Štěpán Perk

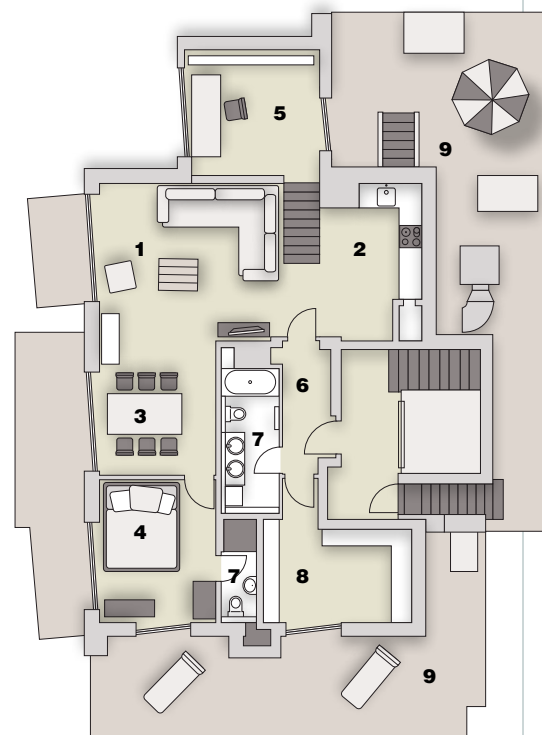
Jak se z bankovní úřednice stane umělkyně?

Už jako teenager jsem si sama vyvolávala fotky... Roky jsem ale na fotografování neměla čas, až jsem si všimla, že jsem ztratila schopnost dívat se kolem sebe. Jednoduše se zastavit a vnímat krásu, která nás obklopuje. Zní to jako klišé, ale podle mě je pro člověka zásadní. Takže jsem zase otevřela oči a začala fotit. Focením člověk cvičí vjemy. Jak řekla americká fotografka Berenice Abbott: „Fotografie pomáhá lidem vidět.“ Navštěvuji různé kurzy, zejména kontemplativní fotografie, a v létě mě čeká závěrečná práce na „Certificate of Advanced Studies in Photography“ v Curychu.

Jak byste prostor bytu charakterizovala? Jaké řešení se vám zde nejvíc osvědčuje?

Byt je vzdušný, prosluněný, barevně velmi příjemný a přírodní. Přírodní v tom smyslu, že mám balkony, na kterých pěstuji čerstvé koření na vaření i bylinky na čaj. Ale jsou zde i keře a bambusy, takže vlastně hodně zeleně. Nad mé očekávání pak dopadla střešní terasa. Tu dělal pan Štěpán Perk, původním vzděláním fotograf, jehož vášní jsou teď zahrady. Dodal na ni spoustu velkých kamenů, trav a tři stromy, terasa tak působí příjemně ve stylu asijského chill-out. Užívám si tam nádherné západy slunce, ale úžasná atmosféra zůstává zachována i později večer, když už je Praha osvětlená...

PŮDORYS

1/ obývací pokoj, 2/ kuchyň, 3/ jídelna, 4/ ložnice, 5/ pracovna, 6/ chodba, 7/ koupelna + WC, 8/ šatna, 9/ terasa